

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 630

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 august 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 443 din 16 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1)—(3), art. 346 alin. (1) și art. 347 alin. (3) raportat la art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală.....	2–4
Decizia nr. 530 din 14 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947.....	5–7
Decizia nr. 556 din 16 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar	7–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
708/881/1.345. — Ordin al ministrului economiei, comerțului și turismului, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea de Închidere a Obiectivelor Miniere ECONORD — S.A. — filiala Companiei Naționale a Metalelor Prețioase și Neferoase REMIN — S.A. Baia Mare	11–13
1.987/513. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru aprobarea Procedurii privind structura informațiilor și periodicitatea transmiterii între Agenția Națională de Administrare Fiscală și Casa Națională de Asigurări de Sănătate a informațiilor privind lista persoanelor fizice înregistrate în Registrul unic de evidență al asiguraților din Platforma informatică din asigurările de sănătate	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 443**

din 16 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1)—(3), art. 346 alin. (1) și art. 347 alin. (3) raportat la art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea de cameră preliminară nr. 168 din data de 6 august 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.952/62/2014, **Tribunalul Brașov — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1)—(3), art. 346 și art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Fori Sandor, inculpat trimis în judecată prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov, într-o cauză penală aflată în procedura de cameră preliminară.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 344 alin. (4) încalcă principiul contradictorialității și al egalității armelor prin aceea că răspunsul parchetului la cererile și excepțiile formulate de inculpat nu este comunicat acestuia din urmă. Astfel, excepțiile invocate din oficiu de către judecătorul de cameră preliminară se comunică exclusiv parchetului, inculpatul neavând posibilitatea de a lua la cunoștință de acestea și nici de a răspunde înainte de a fi soluționate. Procurorul poate răspunde la cererile și excepțiile formulate de inculpat, însă acest răspuns nu este comunicat inculpatului.

7. De asemenea sunt neconstituționale prevederile art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, deoarece aduc atingere unei garanții instituite în considerarea dreptului la un proces echitabil, și anume egalitatea armelor, care implică dreptul fiecărei părți de a lua cunoștință de toate actele dosarului sau a observațiilor, a actelor prezentate judecătorului, precum și dreptul de a le discuta în fața acestuia în vederea influențării deciziei instanței într-o procedură contradictorie. Este încălcat dreptul la un proces echitabil și din perspectiva lipsei de oralitate a procedurii camerei preliminare. Chiar dacă administrarea probelor se face ulterior în faza de judecată într-o procedură orală, aceasta nu este în măsură să acopere inechitatea procedurii.

8. Reglementarea procedurii camerei preliminare nu respectă nici principiul administrării echitabile a probelor. Neconstituționalitatea acestei reglementări este dată și de faptul că nu se pot administra probe în faza procedurii camerei preliminare, pentru dovedirea nelegalității probelor administrate în faza de urmărire penală. Altfel spus, inculpatul se află într-o imposibilitate obiectivă de a contesta în mod real legalitatea unor probe, atunci când pentru dovedirea nelegalității se impune administrarea unor alte probe.

9. Totodată, potrivit art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală, în cazul în care judecătorul de cameră preliminară constată neregularități ale actului de sesizare, când constată nulitatea unor acte de urmărire penală sau exclude una ori mai multe probe, încheierea se comunică doar parchetului în vederea remedierii neregularităților actului de sesizare, iar

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1)—(3), art. 346 și art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Fori Sandor în Dosarul nr. 2.952/62/2014 al Tribunalului Brașov — Judecătorul de cameră preliminară și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 790D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosar, partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus un punct de vedere prin care solicită respingerea excepției ca inadmisibilă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (1), art. 345 alin. (1), art. 346 alin. (1) și art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală, în raport cu Decizia Curții Constituționale nr. 641 din 11 noiembrie 2014, prin care Curtea a admis excepția din perspectiva unor critici identice. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând că autorul se plânge cu privire la faptul că încheierea pronunțată, în cazul în care judecătorul de cameră preliminară constată neregularități ale actului de sesizare, se comunică de îndată parchetului care a emis rechizitoriul. Aceasta este o soluție firească, deoarece doar procurorul este acela care remediază neregularitățile actului de sesizare, asupra acestui aspect pronunțându-se Curtea prin decizia anterior menționată.

potrivit alin. (3), procurorul are posibilitatea de a remedia neregularitățile actului de sesizare fără ca modul în care această remediere are loc să fie cunoscută de inculpat. Dacă parchetul remediază doar în aparență aceste neregularități, inculpatul se află în imposibilitatea obiectivă de a le contesta.

10. În susținerea celor prezentate face referire la hotărârile din 18 ianuarie 2005, 8 februarie 2005, 15 februarie 2005, 19 mai 2005, 28 iunie 2005, 20 decembrie 2005, pronunțate în următoarele cauze împotriva Franței: *Sibaud, Lacas, Pause, Duigou, Bach, Marion*, precum și la hotărârile din 7 februarie 2006, 28 februarie 2006, 11 aprilie 2006, 19 septembrie 2006 și 19 octombrie 2006, pronunțate în următoarele cauze împotriva Turciei: *Halis Doğan, Tosun, Şahin Çağdaş, Kabasakal și Atar și Sağır*.

11. Autorul mai arată că prevederile art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală reglementează în mod similar calea de atac a contestației astfel încât, pentru argumentele anterior menționate, trebuie constatată și neconstituționalitatea acestora.

12. **Tribunalul Brașov — Judecătorul de cameră preliminară** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată din perspectiva faptului că partea civilă și partea responsabilă civilmente, care au un interes similar cu cel al inculpatului în rezolvarea problemelor competenței, a verificării legalității probelor și a legalității actelor de urmărire penală, nu au nicio participare în procedura camerei preliminare, ceea ce aduce atingere dreptului acestora la apărare și la un proces echitabil. De asemenea, procedura de cameră preliminară este o procedură necontradictorie, ceea ce aduce atingere drepturilor constituționale anterior menționate. Pe de altă parte, dreptul la un proces echitabil, principiul administrării echitabile a probelor și principiul egalității de arme sunt respectate din perspectiva drepturilor pe care le are inculpatul. Principiul oralității este respectat, acesta nefiind un drept absolut, statele având posibilitatea limitării sale, potrivit marjei sale de apreciere stabilită în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Avocatul Poporului** arată că textele de lege criticate sunt constituționale. Prin conținutul dispozițiilor care reglementează procedura în camera preliminară și prin soluțiile care pot fi dispuse sunt prevăzute criteriile în baza cărora se stabilește dacă procedura în cursul urmăririi penale a avut un caracter echitabil pentru a se putea proceda la judecata pe fond. Astfel, prin procedura camerei preliminare se produce un efect direct, pozitiv asupra celerității soluționării unei cauze penale și se înlătură o lacună a vechilor dispoziții procesual penale, în care examinarea legalității rechizitoriului și a probelor administrate în cursul urmăririi penale împiedicau pe durată nedeterminată începerea cercetării judecătorești. Nu se aduce atingere dreptului la apărare și accesului liber la justiție de vreme ce se pot formula în scris apărări și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, procurorul și inculpatul putând face contestație cu privire la modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut de instanța de judecată prin dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1)—(3), art. 346 și art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală. În realitate, Curtea reține că autorul excepției formulează critici cu privire la dispozițiile art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1)—(3), art. 346 alin. (1) [indicat din greșeală ca fiind art. 346 alin. (i)] și art. 347 alin. (3) raportate la cele ale art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările aduse prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, care au următorul conținut:

— Art. 344 alin. (4): *„La expirarea termenelor prevăzute la alin. (2) și (3), judecătorul de cameră preliminară comunică cererile și excepțiile formulate de către inculpat ori excepțiile ridicate din oficiu parchetului, care poate răspunde în scris, în termen de 10 zile de la comunicare.”;*

— Art. 345: *„(1) Dacă s-au formulat cereri și excepții ori a ridicat din oficiu excepții, judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra acestora, prin încheiere motivată, în camera de consiliu, fără participarea procurorului și a inculpatului, la expirarea termenului prevăzut la art. 344 alin. (4).*

(2) În cazul în care judecătorul de cameră preliminară constată neregularități ale actului de sesizare, în cazul în care sancționează potrivit art. 280-282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori dacă exclude una sau mai multe probe administrate, încheierea se comunică de îndată parchetului care a emis rechizitoriul.

(3) În termen de 5 zile de la comunicare, procurorul remediază neregularitățile actului de sesizare și comunică judecătorului de cameră preliminară dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei.”;

— Art. 346 alin. (1): *„Judecătorul de cameră preliminară hotărăște prin încheiere motivată, în camera de consiliu, fără participarea procurorului și a inculpatului. Încheierea se comunică de îndată procurorului și inculpatului.”;*

— Art. 347 alin. (3): *„Dispozițiile art. 343—346 se aplică în mod corespunzător.”*

18. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil și ale art. 24 alin. (1) referitor la garantarea dreptului la apărare. De asemenea se invocă încălcarea prevederilor

art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține că prin Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, că soluția legislativă cuprinsă în art. 345 alin. (1) și în art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, este neconstituțională și că dispozițiile art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală raportate la cele ale art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) din același cod sunt neconstituționale. De asemenea, prin aceeași decizie, a constatat că dispozițiile art. 345 alin. (2) și (3) și art. 347 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

20. Întrucât autorul excepției formulează critici de neconstituționalitate cu privire la art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală, la art. 347 alin. (3) raportat la art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală, la soluția legislativă cuprinsă în art. 345 alin. (1) și în art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, și la dispozițiile art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală raportate la cele ale art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) din același cod sub aspectul soluției legislative potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, precum și faptul că decizia menționată a fost pronunțată și publicată la un moment ulterior sesizării instanței constituționale, Curtea constată, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

21. Curtea observă că, urmare a constatării neconstituționalității soluției legislative cuprinse în art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit căreia

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 347 alin. (3) raportat la art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Fori Sandor în Dosarul nr. 2.952/62/2014 al Tribunalului Brașov — Judecătorul de cameră preliminară.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 347 alin. (3) raportat la art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, sub aspectul soluției legislative potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, excepție ridicată de același autor în dosarul aceleiași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în dosarul aceleiași instanțe și constată că prevederile art. 345 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Judecătorul de cameră preliminară și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, încheierea la care face referire acest articol va fi pronunțată de către judecător în urma unei proceduri contradictorii și orale la care procurorul va participa, iar inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente vor putea participa, obligatorie fiind citarea acestora. În aceste circumstanțe, faptul că încheierea se comunică potrivit prevederilor art. 345 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală parchetului, iar procurorul are obligația, în termen de 5 zile să remedieze neregularitățile actului de sesizare și să comunice judecătorului dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei nu este de natură să aducă atingere dreptului la apărare și nici celui la un proces echitabil, întrucât, așa cum a reținut Curtea, „este firesc ca încheierea prin care se constată neregularități ale actului de sesizare, prin care s-au sancționat potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori prin care s-au exclus probe administrate, să fie comunicată procurorului, doar acesta din urmă putând fi în măsură să remedieze aceste neajunsuri”, astfel cum s-a reținut în Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, precitată, paragraful 64.

22. Curtea constată că nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia procurorul are posibilitatea de a remedia neregularitățile actului de sesizare fără ca modul în care această remediere are loc să fie adusă la cunoștința inculpatului pentru ca acesta să o poată contesta, deoarece și soluția legislativă cuprinsă în art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară hotărăște prin încheiere motivată „fără participarea procurorului și a inculpatului”, a fost constatată neconstituțională. Încheierea la care face referire art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală va fi pronunțată de către judecător, similar celei de la art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală, în urma unei proceduri contradictorii și orale la care procurorul va participa, iar inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente vor putea participa, obligatorie fiind citarea acestora.

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 530

din 14 iulie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, excepție ridicată de Maria Trancau, Alexandru Suhov și Maria Suhov în Dosarul nr. 10.298/300/2014 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 71D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 decembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 10.298/300/2014, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului**

normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, excepție ridicată de Maria Trancau, Alexandru Suhov și Maria Suhov într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2014, prin care plata compensațiilor bănești se suspendă pe o perioadă de 6 luni, contravin în mod flagrant dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3), potrivit căruia „părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil”. Având în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care este direct aplicabilă în dreptul intern, ca urmare a mecanismului prevăzut de art. 20 din Constituție, arată că soluționarea unei cauze într-un termen rezonabil reprezintă o garanție care privește nu numai desfășurarea procedurii în fața instanței de judecată, ci și procedura preliminară administrativă. Termenul rezonabil menționat la art. 21 din Constituție este o garanție ce trebuie respectată și în cadrul procedurii administrative, cum este și în cea a recunoașterii și acordării compensațiilor bănești în temeiul Legii nr. 9/1998, Legii nr. 230/2003 și Legii nr. 393/2006. Or, în condițiile în care statul român are de achitat despăgubiri în temeiul acestor legi (care au fost adoptate cu 11, respectiv 16 ani în urmă), iar prin actul normativ criticat amână plata acestor despăgubiri, termenul rezonabil este încălcat.

6. Totodată, susțin că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 nu se circumscrie cerințelor prevăzute de art. 53 din Constituție, pentru a putea opera restrângerea exercițiului unor drepturi. Suspendarea plăților despăgubirilor constituie o măsură disproporționată față de situațiile de urgență pe care le invocă Guvernul, acesta neputând justifica restrângerea dreptului de proprietate, care practic este golit de conținut, protecția acestuia devenind pur iluzorie.

7. Autorii excepției de neconstituționalitate consideră, de asemenea, că prin adoptarea acestui act normativ se creează și un vădit tratament discriminatoriu între persoanele beneficiare ale despăgubirilor bănești, recunoscute prin titlurile de plată, care au încasat deja sumele respective, și persoanele beneficiare ale aceluiași acte normative care, deși au dobândit

un drept de creanță recunoscut de statul român, nu pot intra în posesia despăgubirilor. În acest context arată că prevederile cuprinse în Legea nr. 9/1998, Legea nr. 230/2003 și Legea nr. 393/2006, în forma inițială, prevedeau posibilitatea eşalonării plății compensațiilor pentru o perioadă de cel mult doi ani.

8. Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care arată că, din moment ce legiuitorul a recunoscut în patrimoniul autorilor excepției un drept de creanță, ingerințele în exercițiul dreptului de proprietate cu privire la acest bun, pentru a fi compatibile cu art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, respectiv cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie, nu pot interveni decât în măsura în care sunt prevăzute de lege, urmăresc un scop legitim și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între ingerință și scopul urmărit. Or, în cauza de față, ingerința constă în instituirea unui moratoriu legal în ceea ce privește plata despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998, Legii nr. 230/2003 și Legii nr. 393/2006, fiind suspendată plata până la 31 decembrie 2014. Ingerința este prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2014, act normativ accesibil și previzibil; urmărește un scop legitim, respectiv restructurarea și echilibrarea cheltuielilor bugetare în vederea stabilității economice a țării. În final, față de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, arată că nu este nerezonabil ca statul român să impună un moratoriu legal până la data de 31 decembrie 2014, tocmai pentru a rezolva problema sistemică reținută în Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 14 martie 2014, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 112/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014.

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5)

privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) potrivit căruia „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, art. 21 alin. (3) potrivit căruia „*Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil*”, art. 44 alin. (2) privind garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private, indiferent de titular, art. 53 alin. (2) referitor la necesitatea și proporționalitatea măsurii privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 115 alin. (6) privind limitele domeniului de reglementare al ordonanțelor de urgență.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în acest sens reținându-se, spre exemplu, Decizia nr. 31 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 31 martie 2015, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

15. Prin decizia menționată (paragraful 29), Curtea a arătat că măsura instituită de Guvern pe calea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 reprezintă o soluție temporară, limitată în timp, având ca scop — care nu poate fi decât legitim — evitarea unor eventuale disfuncționalități ale procedurilor de restituire, până la adoptarea unui nou cadru legislativ, coerent, care să asigure realizarea efectivă a drepturilor la despăgubire acordate potrivit celor două legi reparatorii, precum și pentru identificarea surselor de finanțare necesare. Prin urmare, Curtea a constatat că prin actul normativ criticat nu a fost negat dreptul la despăgubire, așadar dreptul de proprietate privată al persoanelor îndreptățite, statul urmând să continue procesul de restituire, potrivit noii legi adoptate în această materie. Termenul rezonabil al unei proceduri judiciare este respectat, în condițiile în care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2014 reprezintă un act normativ cu aplicabilitate limitată în timp, iar statul a depus diligențele necesare continuării procedurilor de despăgubire. În acest context, Curtea a apreciat că măsura instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2014 constituie o măsură adecvată și necesară în vederea atingerii scopului legitim urmărit, fiind de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului — stat, respectiv asigurarea echilibrului bugetar, și cele ale creditorului — persoană îndreptățită la despăgubiri, respectiv despăgubirea efectivă a acestora.

16. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

17. De altfel, Curtea reține faptul că Guvernul, prin adoptarea dispozițiilor legale criticate, nu neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin niciunul dintre actele administrative enumerate de text, respectiv hotărârile comisiilor județene și a municipiului București, pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, ordinele emise de către șeful Cancelariei Primului-ministru în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, și deciziile de plată emise de către vicepreședintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților care coordonează aplicarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în

proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, și, în același timp, nici nu refuză punerea în aplicare a acestora, respectând pe deplin dreptul de proprietate al persoanelor îndreptățite.

18. Totodată, Curtea constată că actul normativ criticat nu instituie privilegiu sau discriminări pe considerente arbitrare

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Trancău, Alexandru Suchoy și Maria Suchoy în Dosarul nr. 10.298/300/2014 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionita Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 556

din 16 iulie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Liviu Daniel Arcer

pentru destinatarii acelorași acte normative, context în care nu se poate reține pretinsa încălcare a prevederilor constituționale referitoare la principiul egalității.

19. Față de cele prezentate, Curtea observă că prevederile supuse controlului de constituționalitate nu conduc la încălcarea dispozițiilor privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți în sensul prevăzut de art. 53 din Legea fundamentală, fiind în concordanță și cu principiul obligativității respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată din oficiu de către instanța de judecată în Dosarul nr. 9.169/2/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 155D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 215D/2015 și nr. 780D/2015, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Ramona Cristina Mihalaș și de instanța de judecată, din oficiu, în dosarele nr. 6.073/2/2012 și nr. 6.024/2/2013 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

7. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 215D/2015 și nr. 780D/2015 la Dosarul nr. 155D/2015, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin încheierile din 15 ianuarie 2015, din 11 decembrie 2014 și din 12 martie 2015, pronunțate în dosarele nr. 9.169/2/2012, nr. 6.073/2/2012 și nr. 6.024/2/2013, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar”**. În dosarele Curții Constituționale nr. 155D/2015 și nr. 780D/2015, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată din oficiu de către instanța de judecată, cu ocazia soluționării unor recursuri împotriva unor sentințe ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin care s-au respins ca neîntemeiate acțiunile privind anularea unor ordine emise de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ordine prin care au fost stabilite drepturi salariale, ca urmare a încadrării în gradația 4 de vechime în muncă. În Dosarul Curții Constituționale nr. 215D/2015, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurenta-reclamantă Ramona Cristina Mihalaș în cadrul soluționării recursului declarat împotriva sentinței civile a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin care s-a respins contestația formulată împotriva unui ordin al Ministrului Justiției referitor la stabilirea drepturilor salariale.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate, în dosarele Curții Constituționale nr. 155D/2015 și nr. 780D/2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 și art. 41 alin. (4) din Constituție, precum și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece instituie discriminări privind salarizarea personalului încadrat în funcții de execuție (în speță, judecători sau procurori), care sunt avansați în funcție, în raport cu data când sunt îndeplinite condițiile de avansare, respectiv în anul 2012 sau anterior acestei date. Arată că, în mod concret, personalul care în anul 2012 și ulterior este avansat în funcție de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă este încadrat în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă**

dobândite, prevăzute la art. 11 alin. (3) din Legea-cadru nr. 284/2010, majorarea fiind corespunzătoare numărului de clase de salarizare succesive multiplicat cu procentul prevăzut de art. 10 alin. (5), „fără acordarea coeficientului de ierarhizare aferent noii clase de salarizare.” Ca urmare a acestei prevederi, personalul (în speță, judecători sau procurori) care îndeplinea condițiile de a trece la o altă gradație până la 1 ianuarie 2011, ca urmare a aplicării prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, are un salariu diferit de cel care îndeplinește condițiile după 1 ianuarie 2011. Astfel, pentru acele persoane care au îndeplinit condițiile anterior datei de 1 ianuarie 2011 și au trecut de la gradația 3 la 4, de la gradația 4 la 5, creșterea a fost de 5%, în schimb pentru cei care îndeplinesc aceleași condiții după 1 ianuarie 2011, creșterea este de 2,5%, pentru că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, nu se acordă coeficientul de ierarhizare aferent noii clase de salarizare. Or, potrivit doctrinei dreptului muncii, pentru cel care prestează o activitate, salariul/remunerația reprezintă un raport între efortul depus și câștigul obținut. Din punct de vedere juridic, prestarea muncii și salarizarea sunt obligațiile principale ce rezultă din încheierea raportului juridic de muncă. Unul din principiile sistemului de salarizare din dreptul național rezultat din art. 41 alin. (4) din Constituție și din art. 6 alin. (3) din Codul muncii este acela că „*pentru muncă egală sau de valoare egală, plata trebuie să fie egală.*” Or, acest principiu de ordine publică, constituțională, exclude orice discriminare în materia salarizării. Ca urmare, așa cum s-a exprimat și în doctrină, dacă felul muncii este același, dacă cerințele și condițiile sunt aceleași, dacă munca este egală sau de valoare egală, diferențierile de salarizare la același angajator nu se justifică.

11. Mai susține că, în speță, diferența de salarizare care rezultă din aplicarea prevederilor criticate este nejustificată obiectiv și rezonabil, criteriul temporal nefiind identificat ca sursă constituțională pentru acordarea unor salarii/remunerații diferite. Elementele care determină în mod necesar valoarea salariului/remunerației sunt: felul muncii, cerințele de calificare profesională și condițiile de muncă. Astfel, numai aceste elemente au caracter obiectiv și pot conduce la salarizare diferită. Or, prin norma criticată, s-a instituit un criteriu care nu poate justifica obiectiv și rezonabil diferența de salarizare între judecători, procurori sau orice altă categorie de personal din sistemul public, atunci când îndeplinesc aceeași funcție, la același nivel al instanței și au aceeași calificare profesională. Principiul egalității, astfel cum s-a arătat și în jurisprudența Curții Constituționale, nu are semnificația omogenității, însă, în cazul de față, tratamentul juridic diferențiat înfrânge principiul consacrat de art. 16 din Constituție și de art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, norme care interzic discriminarea pentru criteriile enunțate în cuprinsul lor, dar precum și pentru orice alte situații. Precizează că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului este obligatorie în baza art. 11 din Constituție și că lista drepturilor ocrotite de art. 14 din Convenție are caracter indicativ, iar nu limitativ, caracter ilustrat de adverbul „în special”. De asemenea, instanța de judecată arată că, în cazul analizat, nu este aplicabil principiul „a distinge nu înseamnă a discrimina”, deoarece situația prezentată nu are particularități ce ar necesita o tratare diferențiată. Inegalitatea de drept este permisă în cadrul unor politici cu caracter social, numai pentru a asana o situație de fapt. Or, în cazul salarizării pe baza normelor criticate nu există o inegalitate de fapt care să justifice o măsură legislativă de asanare, pentru că în discuție sunt aceleași elemente, mai precis *durata de timp* care dă dreptul la acordarea unei gradații, iar *valoarea* este diferită în raport cu data la care se împlinesc termenul pentru promovare într-o gradație superioară. Astfel, prin această modalitate de reglementare s-a ajuns la situația ca o persoană care are aceeași funcție, prestează aceeași

activitate și are aceeași vechime în muncă sau în funcție să primească un salariu cu 2,5% mai puțin. În aceste circumstanțe, legiuitorul național a adoptat un text normativ care a creat discriminare între salariații aparținând aceleiași categorii profesionale, care îndeplinesc aceeași funcție, au același nivel de studii, aceeași calificare profesională și au aceeași vechime în muncă sau profesie.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate, în Dosarul Curții Constituționale nr. 215D/2015**, autoarea Ramona Cristina Mihalăș susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, creând discriminări între persoane aflate în situații identice, ceea ce contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 23 alin. (2) din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, care transpune Directiva 2000/43/CE și Directiva 787/43/CE, precum și principiului egalității de tratament prevăzut de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

13. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în Dosarul Curții Constituționale nr. 215D/2015**, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, dispozițiile de lege criticate contravenind dispozițiilor art. 16 și art. 41 alin. (4) din Constituție și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, prevederile de lege criticate instituie discriminări sub aspectul salarizării între persoane care aparțin aceleiași categorii profesionale, care îndeplinesc aceeași funcție, au același nivel de studii, aceeași calificare profesională, desfășoară aceeași activitate la același nivel al instanței și au aceeași vechime în muncă sau profesie.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Avocatul Poporului a comunicat punctul său de vedere în dosarele nr. 215D/2015 și nr. 780D/2015**, prin care apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât creează diferențiere de salarizare între persoanele care au aceeași vechime și îndeplinesc aceeași funcție, fără să existe o justificare obiectivă și rezonabilă, încălcând astfel egalitatea de tratament în stabilirea salariului, consacrată de art. 41 alin. (4) din Constituție, de art. 6 alin. (3) din Codul muncii, de art. 1 alin. (2) lit. i) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 și de art. 23 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Cu privire la principiul egalității de tratament arată că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 28 mai 1995, pronunțată în Cauza *Incze împotriva Austriei*, Hotărârea din 18 februarie 1991, pronunțată în Cauza *Fredin împotriva Suediei*, paragraful 60, Hotărârea din 23 iunie 1993, pronunțată în Cauza *Hoffmann împotriva Austriei*, paragraful 31, Hotărârea din 28 septembrie 1995, pronunțată în Cauza *Spadea si Scalabrino împotriva Italiei*), precum și jurisprudenței Curții Constituționale (Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2013), diferența de tratament devine discriminare, atunci când autoritățile statale introduc distincții între situații analoage sau comparabile, fără ca ele să se bazeze pe o justificare obiectivă și rezonabilă. În acest context, potrivit principiului „*la muncă egală, remunerație egală*”, dacă felul muncii este același, dacă cerințele și condițiile de muncă sunt aceleași, dacă munca este egală sau de valoare egală, diferențierile de salarizare nu se justifică. Prin urmare, consideră că, în temeiul principiului „*la muncă egală, salariu egal*”, personalul care îndeplinește condițiile de trecere la o altă gradație după 1 ianuarie 2011 are dreptul legal la stabilirea și

obținerea unor drepturi salariale egale cu ale personalului care a îndeplinit condițiile de trecere la o altă gradație până la 31 decembrie 2010, întrucât deține o funcție sau un post identic la același nivel cu ceilalți colegi și au aceeași atribuții de serviciu.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. II art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, lege publicată în Monitorul Oficial la României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. Legea nr. 283/2011, prin articolul său unic, pe de-o parte, modifică titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, titlu care va avea următorul cuprins: „*Ordonanță de urgență pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar*”, iar, pe de altă parte, introduce un nou articol, art. II în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, cu următorul conținut:

„**Art. II.** — Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează: [...]”

Art. 6. — (1) În anul 2012, avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă se face prin încadrarea în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă dobândite, prevăzute la art. 11 alin. (3) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, personalul beneficiind de o majorare a salariului de bază avut, corespunzător numărului de clase de salarizare succesive suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea sus-menționată, fără acordarea salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent noii clase de salarizare.

(2) În anul 2012, prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător personalului de conducere, precum și la trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție personalului care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale «Justiție». [...]”

19. Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie art. II art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011. Prevederile de lege criticate au avut o aplicabilitate temporară, pentru anul 2012, însă, cu toate acestea, continuă să își producă efectele juridice în cauzele în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate, astfel încât, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011), Curtea urmează a analiza constituționalitatea acestora.

20. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 41 alin. (4) potrivit cărora „*La muncă egală, femeile au salariu egal cu bărbații*”, precum și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la nediscriminare.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, referitor la dispozițiile art. II art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, criticate din aceeași perspectivă ca și în cauza de față, Curtea s-a pronunțat, prin Decizia nr. 29 din 21 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 3 aprilie 2014. Curtea a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. II art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 se regăsește și în cuprinsul art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, iar aceste din urmă dispoziții au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate. În acest sens, prin Decizia nr. 166 din 19 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 18 iunie 2013, Curtea, analizând o excepție de neconstituționalitate cu o motivare similară raportată la încălcarea aceluiași dispoziții constituționale, a reținut că aspectele ce țin de aplicarea legii de către organismele abilitate, precum și cele referitoare la pretinsa încălcare de către prevederile de lege criticate a unor alte acte normative decât Legea fundamentală nu constituie veritabile critici de neconstituționalitate. De asemenea, Curtea a constatat că, în realitate, se solicită modificarea dispozițiilor de lege criticate, fapt ce excedează controlului Curții Constituționale. În conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

22. Prin Decizia nr. 669 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, Curtea a reținut că avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se fac potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumul ce ar fi putut fi calculate potrivit legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate. De altfel, Curtea a subliniat faptul că legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor criterii de avansare și a unor metodologii de calcul al indemnizațiilor obținute în urma avansării, ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă.

23. În același sens sunt și Decizia nr. 343 din 17 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 30 iulie 2014, Decizia nr. 311 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 26 iunie 2015, și Decizia nr. 475 din 16 iunie 2015*, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării asupra prezentei excepții de neconstituționalitate. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, considerentele acestor decizii rămân valabile și în prezenta cauză.

24. Distinct față de acestea, cu privire la critica referitoare la art. 41 alin. (4) din Constituție, potrivit căruia, la muncă egală, femeile au salariul egal cu bărbații, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută, de vreme ce textul de lege criticat reglementează modul de calcul al majorării salariale în cazul

avansării într-o altă treaptă de vechime în muncă, fără a institui discriminări pe criteriul de sex.

25. Referitor la critica privind încălcarea art. 14 din Convenție, privind interzicerea discriminării, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în jurisprudența sa faptul că acest articol nu are o existență autonomă și nu poate fi invocat decât prin raportare la alte dispoziții ale Convenției sau protocoalelor sale adiționale. (Decizia de inadmisibilitate din 3 aprilie 2012, pronunțată în Cauza *Coriolan Gabriel Iovițoni și alții împotriva României*, paragraful 52). Având în vedere acestea, Curtea constată că în cauza de față art. 14 din Convenție nu este incident.

26. Curtea reține că diferențele de salarizare invocate de autorii excepției, existente în cadrul personalului care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale „*Justiție*” și care avansează în gradațiile 4 și 5, provin din întreaga succesiune a actelor normative intervenite după anul 2010 [art. 10 alin. (5) din Legea-cadru nr. 284/2010 stabilind că diferența dintre două clase de salarizare succesive este de 2,5%, iar art. 11 alin. (3) din aceeași lege stabilind că tranșele de vechime în muncă, în funcție de care se acordă cele 5 gradații sunt următoarele: gradația 1 — de la 3 la 5 ani — 3 clase succesive de salarizare; gradația 2 — de la 5 la 10 ani — două clase succesive de salarizare; gradația 3 — de la 10 la 15 ani — două clase succesive de salarizare; gradația 4 — de la 15 la 20 de ani — o clasă succesivă de salarizare; gradația 5 — peste 20 de ani — o clasă succesivă de salarizare], raportată la prevederile aplicabile anterior anului 2011 (potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 7 aprilie 2006, la trecerea într-o altă treaptă de vechime în muncă sau vechime în funcție, majorarea era de 5%, indiferent de treaptă). În jurisprudența sa, Curtea a reținut că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007).

27. În final, referitor la neacordarea coeficientului de ierarhizare aferent noii clase de salarizare, Curtea observă că dispozițiile din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, referitoare la stabilirea salariului prin înmulțirea coeficientului de ierarhizare cu valoarea de referință de 600 lei ar conduce la diminuarea drepturilor salariale, contrar celor stabilite de Curte prin Decizia nr. 1.658 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 ianuarie 2011, prin care a reținut că „există o obligație pozitivă în sarcina legiuitorului ca, în momentul aplicării prezentei legi în privința determinării valorii salariului/soldei/indemnizației brute, indiferent de coeficientul de ierarhizare aplicabil diverselor categorii de personal plătit din fonduri publice, salariul/solda/indemnizația brută a acestora să fie la un nivel cel puțin egal lunii iunie 2010. [...] pentru ca la momentul aplicării prezentei legi în privința determinării valorii salariului/soldei/indemnizației brute acestea din urmă să nu cunoască o scădere sub nivelul din iunie 2010, legiuitorul trebuie să stabilească o valoare de referință adecvată, superioară celei prevăzute în momentul de față prin art. 10 alin. (4) din lege”, și anume cea de 600 lei.

* Decizia Curții Constituționale nr. 475 din 16 iunie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 11 august 2015.

28. În consecință, dispozițiile de lege criticate care prevăd modul avansat într-o tranșă de vechime în muncă nu instituie prin ele de calcul al majorării salariale de care beneficiază personalul însele discriminări de natură a contraveni art. 16 din Constituție.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de către instanța de judecată în dosarele nr. 9.169/2/2012 și nr. 6.024/2/2013 și de Ramona Cristina Mihalaș în Dosarul nr. 6.073/2/2012, toate ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. II art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL
ECONOMIEI, COMERȚULUI
ȘI TURISMULUI
Nr. 708 din 11 iunie 2015

MINISTERUL
FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 881 din 28 iulie 2015

MINISTERUL
MUNCII, FAMILIEI,
PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 1.345 din 29 iunie 2015

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea de Închidere a Obiectivelor Miniere ECONORD — S.A. — filiala Companiei Naționale a Metalelor Prețioase și Neferoase REMIN — S.A. Baia Mare

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 47/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului, cu modificările și completările ulterioare, art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, comerțului și turismului, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea de Închidere a Obiectivelor Miniere ECONORD — S.A. — filiala Companiei Naționale a Metalelor

Prețioase și Neferoase REMIN — S.A. Baia Mare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
comerțului și turismului,
Mihai Tudose

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI TURISMULUI

Compania Națională a Metalelor Prețioase și Neferoase REMIN — S.A. Baia Mare

Filiala: Societatea de Închidere a Obiectivelor Miniere ECONORD — S.A.

Sediul/Adresa: Baia Mare, Str. Nucului nr. 22

Cod unic de înregistrare 18844495

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2015

– mii lei –

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2015
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	292,00
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	292,00
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	283,00
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	283,00
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	22,00
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	94,00
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	47,50
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	32,00
		C1 ch. cu salariile	13	32,00
		C2 bonusuri	14	
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	2,70
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	12,60
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	119,50
	2	Cheltuieli financiare	20	
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	9,00
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	8,76
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	0,24
	1	Rezerve legale	25	0,00
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	0,24
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2015
0	1	2	3	4
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	0,00
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	0,00
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	1,00
	2	Nr.mediu de salariați total	49	1,00
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială (Rd.12/Rd.49)/12*1000	50	2666,67
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	2666,67
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	292,00
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	969,18
	8	Plăți restante	55	77,50
	9	Creanțe restante	56	184,00

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Nr. 1.987 din 29 iulie 2015

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
 Nr. 513 din 22 iulie 2015

O R D I N

pentru aprobarea Procedurii privind structura informațiilor și periodicitatea transmiterii între Agenția Națională de Administrare Fiscală și Casa Națională de Asigurări de Sănătate a informațiilor privind lista persoanelor fizice înregistrate în Registrul unic de evidență al asiguraților din Platforma informatică din asigurările de sănătate

Având în vedere:

- Referatul de aprobare nr. 1.507 din 24 iulie 2015 al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și nr. D.G. 1.324 din 22 iulie 2015 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate;
  - art. 270 alin. (1) lit. c) din titlul VIII „Asigurări sociale de sănătate” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;
  - art. 296²⁰ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
  - art. 11 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
- în temeiul dispozițiilor:
- art. 281 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare;
  - art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare;
  - art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind structura informațiilor și periodicitatea transmiterii între Agenția Națională de Administrare Fiscală și Casa Națională de Asigurări de Sănătate a informațiilor privind lista persoanelor fizice înregistrate în Registrul unic de evidență al asiguraților din Platforma informatică din asigurările de sănătate, potrivit prevederilor art. 213 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Gelu-Ștefan Diaconu

prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Vasile Ciurchea

ANEXĂ

P R O C E D U R Ă

privind structura informațiilor și periodicitatea transmiterii între Agenția Națională de Administrare Fiscală și Casa Națională de Asigurări de Sănătate a informațiilor privind lista persoanelor fizice înregistrate în Registrul unic de evidență al asiguraților din Platforma informatică din asigurările de sănătate

1. Casa Națională de Asigurări de Sănătate transmite Agenției Naționale de Administrare Fiscală informațiile privind lista persoanelor fizice înregistrate în Registrul unic de evidență al asiguraților din Platforma informatică din asigurările de sănătate pe categorii de asigurați, potrivit prevederilor art. 213 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

2. Informațiile prevăzute la pct. 1 se transmit Agenției Naționale de Administrare Fiscală în vederea încadrării persoanelor fizice prevăzute la pct. 1 în categoria de persoane fizice exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de

sănătate, potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

3. Casa Națională de Asigurări de Sănătate transmite centralizat Agenției Naționale de Administrare Fiscală lista persoanelor fizice înregistrate în Registrul unic de evidență al asiguraților din Platforma informatică din asigurările de sănătate care se încadrează în categoriile menționate la pct. 1, începând cu anul 2015, potrivit structurii fișierului de raportare a informațiilor, prevăzute în anexa nr. 3, după cum urmează:

a) pentru luna ianuarie 2015 și până la data intrării în vigoare a Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de

Sănătate nr. 1.987/513/2015 pentru aprobarea Procedurii privind structura informațiilor și periodicitatea transmiterii între Agenția Națională de Administrare Fiscală și Casa Națională de Asigurări de Sănătate a informațiilor privind lista persoanelor fizice înregistrate în Registrul unic de evidență al asiguraților din Platforma informatică din asigurările de sănătate, se transmite, în termen de trei zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.987/513/2015, lista persoanelor fizice înregistrate în Registrul unic de evidență al asiguraților din Platforma informatică din asigurările de sănătate, la sfârșitul fiecărei luni;

b) lunar, până la data de 25 a lunii următoare, se transmite lista persoanelor înregistrate în Registrul unic de evidență a asiguraților din Platforma informatică din asigurările de sănătate la sfârșitul lunii anterioare.

4. Lista categoriilor de persoane fizice înregistrate în Registrul unic de evidență al asiguraților din Platforma informatică din asigurările de sănătate, întocmită potrivit prevederilor art. 213 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, este prevăzută în anexa nr. 1.

5. Categoria studenților doctoranzi prevăzuți la art. 164 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, scutiți de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate, este prevăzută în anexa nr. 2.

6. Structura fișierului de raportare a informațiilor privind categoriile de persoane menționate la pct. 4 și 5 este prevăzută în anexa nr. 3.

7. Furnizarea informațiilor prevăzute la pct. 1 de către Casa Națională de Asigurări de Sănătate se realizează prin mecanisme securizate, folosind aplicația „Schimb masiv de date”, pusă la dispoziție de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, pentru categoriile de persoane menționate în anexele nr. 1 și 2.

8. Agenția Națională de Administrare Fiscală, în vederea exceptării de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate a categoriilor de persoane fizice prevăzute la pct. 1, gestionează informațiile primite de la Casa Națională de Asigurări de Sănătate pentru îndeplinirea obligațiilor care îi revin potrivit legii.

9. Casa Națională de Asigurări de Sănătate înregistrează persoanele fizice, prevăzute la art. 296²⁰ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în Registrul unic de evidență al asiguraților din Platforma informatică din asigurările sociale de sănătate pe categorii de asigurați, potrivit Legii nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare.

10. Agenția Națională de Administrare Fiscală și Casa Națională de Asigurări de Sănătate au obligația respectării prevederilor referitoare la confidențialitatea, utilizarea și păstrarea datelor și informațiilor furnizate, conform prevederilor legale.

11. Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta procedură.

*ANEXA Nr. 1
la procedură*

LISTA

categoriilor de persoane fizice înregistrate în Registrul unic de evidență al asiguraților din Platforma informatică din asigurările de sănătate, întocmită potrivit prevederilor art. 213 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare

100	copil în cadrul familiei
102	tineri cu vârsta de 18—26 de ani care sunt elevi, inclusiv absolvenți de liceu până la începerea anului universitar, dar nu mai mult de 3 luni, ucenici sau studenți, dacă nu realizează venituri din muncă
103	tineri cu vârsta de până la 26 de ani, care provin din sistemul de protecție a copilului și nu realizează venituri din muncă sau nu sunt beneficiari de ajutor social acordat în temeiul Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare
106	soț, soție, părinți, fără venituri proprii, aflați în întreținerea unei persoane asigurate
108	persoane cu handicap cu vârsta de peste 18 ani, care nu realizează venituri din muncă, pensie sau alte surse
109	femei însărcinate sau lăuze, dacă nu au niciun venit sau au venituri sub salariul de bază minim brut pe țară
110	persoanele incluse în programele naționale de sănătate stabilite de Ministerul Sănătății, până la vindecarea respectivei afecțiuni, dacă nu realizează venituri din muncă, pensie sau din alte resurse
107.1	persoanele ale căror drepturi sunt stabilite prin Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, prin Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare
107.2	persoanele ale căror drepturi sunt stabilite prin Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare
107.3	persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 1 din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare
107.4	persoanele ale căror drepturi sunt stabilite prin Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961, cu modificările și completările ulterioare
107.5	persoanele ale căror drepturi sunt stabilite prin Legea nr. 51/1993 privind acordarea unor drepturi magistraților care au fost înlăturați din justiție pentru considerente politice în perioada anilor 1945—1989, cu modificările ulterioare

CATEGORIA

studentilor doctoranzi prevăzuți la art. 164 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, scutiți de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate

104	Studenti-doctoranzi prevăzuți la art. 164 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, scutiți de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate
-----	---

STRUCTURA**fișierului de raportare a informațiilor**

Nr. crt.	Numele	Tipul	Semnificația
1	SURSA	varchar2(10)	CNAS
2	JUDET_SURSA	varchar2(2)	Codul județului care a transmis datele
3	DATA_RAPORTARE	date	Data când au fost extrase datele de la sursă
4	AN_RAPORTARE	number(4)	Anul pentru care se face raportarea
5	LUNA_RAPORTARE	number(2)	Luna pentru care se face raportarea
6	COD_CATEGORIE	varchar2(10)	Cod al categoriei în care este încadrată persoana în luna și anul de apartenență la categoria menționată
7	AN_APARTENENTA_CATEGORIE	number(4)	Anul în care persoana este încadrată în categoria menționată
8	LUNA_APARTENENTA_CATEGORIE	number(2)	Luna în care persoana este încadrată în categoria menționată
9	CNP	varchar2(13)	

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

